

Megjelenik minden vasárnap.

I. évfolyam 13. szám.

Ára 4 fillér.

1913. december hó 25.

Mit hozott a Jézuska?

Most van az ajándékozás - és ajándékvárás ideje. Mindenki drukkolva várja: mit hoz a Jézuska?

Nálunk is járt a Jézuska. Kinek hozott valamit, kinek pedig csak akart hozni. A kik kimaradtak a „farsang“-ból, azok egymást akarták vigasztalni valami csekélységgel. Vagy adtak, vagy csak kívántak egymásnak valamit.

Ugyan mit? Lássuk.

Rákosynak egy gyémántokkal kirakott keresztet szánt a pápa a Rampolla biboros hagyatékából, azonban azt is ellopták azzal a bizonyos 400,000 lírával együtt. Szegény Rákosy!

De azért mégsem jött üres kézzel a pápa. A palotai utfélen lévő nagy keresztet elküldte — Süsz doktornak. Szegény pápa!

Kardos Izsónak egy újabb megyebizottsági tagság — reményét hozta a Jézuska.

A patikusoknak a nyolcadik patika-kérvényt küldte el a Jézus.

Kozma ügyvéd egy jó csődöt kapott kriszkindlibe, Politzer dr. meg egy jó csőd — reményét. Probulestye!

Vertán Dudit egy sajtóhibamentes Makói Hirlappal lepte meg a Jézuska.

A kórház kapott egy csomó — apácát, Molitórisz dr. pedig főorvosi címet és jelleget.

A szerdai esti felolvasások jó — felolvasókat kaptak.

Az orvosoknak jó kis kanyaró-járványt. A tanítóknak pedig nem remélt vakációt.

A katolikus körnek egy fertály házat, — Halász Károlynak egy jó kis aklot.

Dózsa Imrének alacsonyabb kamatlábat, — Teltsch Adolfnak statisztikai bizottsági tagságot.

A zsidó hitközségnek szép új zsinagógát, — a hitközségi tagoknak pedig csekély kis adóemelést.

Lévay állatorvosnak egy lapot — a harmadik sorban.

Szakács Márknak új munkaházi intendaturát.

Grosz Henriknek egy rugott borjut — 300 koronáért.

Purjesz Móritznak egy rövidre szabott új nadrágot és egy viseltes papírszipkát.

Skorpiónak tiszta fehérneműt és közvélemény leszerelést.

Hát eddig eljutottunk. Ezek kaptak valamit. De mit nem kaptak, a kik szerették volna valamit kapni?

A két makói fogorvos sok rossz fogu embert kívántak, de csak — fogas kérdéseket kaptak a pletyka-asztalnál.

Nagy Károly üveges folyosót kért a Jézuskától, de még csak a gitt árát sem igen táncolták össze.

A rendőrök lovat kértek, de még az első részletet is csak jövőre kapják.

Bóna kapitány sok köztársasági népgyűlést szeretett volna — Espersitnek. Espersit sok köztársasági fegyelmet Bónának.

A polgármester még egy kálvária-utcai kövezést kívánt a főmérnöknek. Mágori bíró pedig egy mérnöki oklevelet — önmagának.

Az alispánnak tudományosan képzett tarokpartnereket.

Sonkovics tanácsnoknak fegyelmimentes esztendő. — Cs. Kiss gazdának magyar bikákat.

Kiss Pál dr.-nak újabb hagymaszövetkezetet és egy jobbforgalmu társadalmi egyesületet.

Petrovits Györgynek egy újabb és még intimebb Endre Béla tárlatot.

A városnak három újdonsült fiskálist.

Érdekynek újabb táncmesteri oklevelet.

— Holler Gyurkának társadalmi tekintélyt.

Purcsinak egy cigányérmű kávést, — Weisznak egy zsidóérmű cigányt.

Proška Gusztáv halálára.

Isten veled jó öreg barátunk,
 A torony alatt többet nem látunk.
 A városháza népe mély gyászt ölt,
 Adjon pihenést az ős anyaföld.
 Tisztviselőnek kitűnő voltál,
 Ehbéért hiven és jól szolgáltál:
 Elismerésben még sem volt részed,
 Jutalmul ime; e verset vészed.
 Menj be nyugodtan a menyországba,
 Az örök, csendes, nagy boldogságba.
 Mond el ott, hogy itt Makón az ember,
 Ha nem képviselő, — nem igaz ember.
 Ha képviselő „ur”, akkor a MESTER
 Térdei hajtani sohasem restel,
 De aki huzta a nehéz igát,
 S alamizsnáért kérvényt neki ad,
 Szóra sem méltó, éhen is halhat,
 És a nagy mester nemesen hallgat;
 Majd mikor a halál beköszönt,
 S megszünteti a bánatözönt,
 A család pedig egy kis díszet,
 Csupán hat hajdút, nem is tízt,
 Ném adhatok — mondja szerényen,
 Ha a boldogult élt szegényen,
 Egyszerű legyen temetése is,
 Ugy lesz méltó üdvözülése is.
 Födolog, hogy kegydíj nem kell már,
 Vigye az ördög a többit el már.
 Szent Pétert kérd meg öreg barátunk,
 Ne haragudjék, hogy így elbocsátunk,
 Dísz nélkül a legnagyobb utra,
 Mert addig jár a korsó a kutra,
 Amíg végre összetörik mégis,
 És akkor irgalmas lesz az ég is.
 Dísztemetéssel fizet — kinek-kinek,
 Aki nem volt barátja senkinek.

A legujabb és legjobb
magyar gyártmányu tükör-acél ekék,
 amelyek felülmúlják a régebbi rendszerű
 összes ekéket, továbbá különféle gyárt-
 mányu **mütrágyaszórók,** uj és hasz-
 nált **vetőgépek, szecs kavágók,**
répavágók, morzsolók, valamint
 az összes gazdasági **gépújdonosságok**
 a legolcsóbb áron kaphatók Makón
GULÁCSI JÁNOS
 vasipartelep és gépraktárában. I., Deseffy-tér 31.
 Telefon 50. szám.

Ki lehet az ?

A napokban a következő rendőri hír jelent meg a lapokban:

„A városháza udvarán egy szamarat őriznek gazdátlanul, tulajdonosa 14 nap alatt átveheti, ezen idő letelte után, ha a tulajdonos nem jelentkezik, a szamarat el fogják árverezni.”

Már most ki tudja megmondani, hogy ki lehet az a közéleti tényező, akit el fognak árverezni ?

DROGÉRIA MAKÓ, Fő-tér.
(Kasznárlak.)

Raktáron a legfinomabb bel- és kül-
 földi illatszerek.

Pipere-szappanok.

Kozmetikai cikkek. Arc- és
 kézápoló szerek.

Finom francia gummikülönlegességek.

Uj állás a városnál.

(Zsiros hivatal.)

A szervezőbizottság munkálatát befejezván, egy új állást szervezett és pedig arra való tekintettel, hogy a városnak csak egyetlen közhasznú vállalata van, javasolja, hogy a digestorhoz *igazgatói állás* szerveztessék évi 6000 korona fizetés, ugyanott szabad lakás és a forgalomba hozott husok s zsiradékokból teljes ellátás mellett. Az új állás betöltésére már a kombinációk megindultak.

LEGFINOMABB
 rumok és borok,
 pezsgők és likörök,
 ugyszintén teák, teasütemények és
fűszerárúk
 :: nagyban és kicsinyben ::
KISS LAJOSNÁL kaphatók.

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legujabb őszi és téli angol szöveteit.
Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítetnek!

Panaszos vers karácsonyra.

Pásztorok, pásztorok,
Midőn Betlehembben . . .
Ha tudtátok volna,
Mivé tesztek engem.
Pásztorok, pásztorok,
Ha tudtátok volna,
Nem őriztek birkát,
Direkt karácsonyra.

Bár ne őriztéték
Volna ugy a birkát,
Nem hagytatok volna,
Annyi irka-firkát,
Amennyit most emészt,
Irtó halomszámra
Ezeregy ujságnak
Karácsonyi száma.

Pásztorok, pásztorok,
Midőn Betlehembben . . .
Miattatok kell most,
Nékem körkérdeznem.
Miattatok kell most,
Kérdeznem a pékem,
Mért találok legyet
A pici zsömlében.

Miattatok kell most,
Kérdeznem a rendőrt,
Hogy a vádlott urnak,
Kávét mért nem rendölt.
Miattatok kell most,
Kérdeznem az ácsot,
Ad-e még hitelbe,
Egy kötény forgácsot.

Miattatok kell most,
Kezeseket fogni,
Hogy a nőmnek tudjak
Kriszkindlit is adni.
Pásztorok, pásztorok,
Midőn Betlehembben . . .
Ha tudtátok volna,
Nem őriztek birkát,
Direkt karácsonyra.

Rablókaland.

Revolveres rabló állja utját a pénzkézbe
sitőnek. — Pénzt vagy életet! — szól a rabló.
A megrémült ember odaadja mindenét és azu-
tán így szól:

— Kedves barátom, ha már kirabolt, ne
akarja legalább, hogy kinevessenek; hadd bi-
zonyíthassam be, hogy csakugyan rablóval volt
dolgom.

— Mit tegyek hát?

— Levetem a kabátomat, és löje ke-
resztül.

— Azt megtehetem.

— Most a kalapom is löje keresztül.

Ez is megtörtént.

— A nadrágomat is legyen szives.

— Már nincs több töltesem.

— No de csak egy még lesz.

— Nincs.

— Akkor ebadta gazembere add vissza a
pénzemet.

Első makói

kenyérgyár és fehérsütőde

ajánlja orvosi tekintélyek által elősmert,
nagy táperővel bíró

gyógykészsersültjét

mely csecsemőgyermek pöttáplálkozá-
sára különösen beválló.

**Naponta friss rozskenyér és
házikenyer kapható!**

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tüköracél ekék

kormányal ellátva, fogas és láncos boronák,
saját találmányu és szabadalmazott vessző-
utánzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a
világhírű Melichár-féle Unikum-Drill sor-
vető, Imperator műtrágya és magvető gépek,
Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek elő-
nyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.

KRAJCSOVICS ANTAL

ÚRI- ÉS EGYENRUHA SZABÓ.

Makó Főtér Schwartz fényképész udvar.

Készít legelegánsabb öltönyöket
és télikabátokat, ugyszintén

egyenruhákat.

Raktáron a legújabb angol, hazai és
skót szövetek. Pontos, szolid kiszolgálás.

AZ AJÁNDÉK.

SZOMORU JELENET.

Én (bemegyek a boltba): Jó napot.

A segéd: Ásszobjavanszrcsémjanapot, valami szép kis ajándékot?

Én: Igen-igen, valami kis...

A segéd: A pubikának, hehe a pubikának, aranyos gyerek a pubika, egészen a papája...

Én (bután): Micsoda pubika? Micsoda papája?

A segéd: Hehe, nagyon jó, hehe. Humoristának tetszik lenni. Mingyárt meglátszik. Hát itt van kérem a pubikának valami nagyszerű, valami remek, direkt für pubika, egy ilyen okos gyereknek, csak rám tessék hallgatni, én ismerem az izlést, jó izlésű, modern uriembernek tetszik lenni, jóizlésű, modern uriember nem is vehet mást a pubinak, mint *Dum-Dum-Bum-Jaj-De-Bu-Ta* társasjátékot, a legeslegujabb társasjátékot, modern, szellemes, itt van tessék megvásárolni, köztudomásosan.

A segéd (eddig ezerfelé tekintgetett, most türelmetlenül közbevág): Igenis, használati utasítás és játékszabályok minden nyelven mellékelve, nagyon egyszerű, fölállítjuk a figurákat, így... a lovacsák lába kifelé... hét golyót a balkézbe... csak az irányra vigyázni... és hogy a jegesmedve fel ne düljön... viznél akadály... a kockákat berakni. Nagyon tanulságos... rendkívül oktató.

Én (dühösen): De hallja... a nagynénem...

A segéd (nyájasan): Igenis, felnőtteknek és gyermekeknek egyformán tanulságos... szórakoztató... a kedves nagynéni együtt játszhatja a kedves pubikával... orvosilag jávalva... agyképző... az elme sportja... felnőtteknek...

Én (ordítva): De hallja, a nagynénem Gráciban...

A segéd (rendületlenül): Használati utasítás és játékszabály német nyelven minden példányhoz mellékelve... kisasszony, adjon ide egy Dum-Dum-Bum-Bumot eredeti csomagolással... parancsolni méltóztatik, hogy hazaküldjem, jobb személyesen, igenis... méltóztatassék parancsolni... Pénztár! Tizenhét kilencvenhárom! Parancsolni méltóztatassék a blokkot!

Én (hónom alatt a skatulyával): De... nekem... nem...

A segéd: Pénztárnál kérem, pénztárnál! Tizenhét korona kilencvenhárom. Asszolgájavoltszrcsémhárom is... Pénztár! Tizenhét kilencvenhárom!

Én: (mit tehetek, megyek a pénztárhoz, fizetek tizenhét kilencvenháromat és azután elindulok, hónom alatt a skatulyával, keresni valami pubikát, akinek karácsonyi ajándékot kellett vennem.)

A „Dongó“ előfizetési ára vidékre postán küldve egész évre 4 korona.

Gyász esetekben temetésekhez

s mindennemű gyász cikkekben bevásárlások legolcsóbban eszközölhetők

özv. Gyurik Lajosné

„Órangyal“ disztemetkezési vállalatában
Makó, Fő-tér, Kenyér-piac, a Tökey-féle házban.

Legmegbízhatóbb pontos, szolid kiszolgálás.

Egyszerű és pompadiszravatalozás és áruraktár
ujjonnan, dusan, a legjobban berendezve.

KEMÉNY BÉLA

KORONA-SZÁLLÓ vendéglő és kávéháza
KITÜNŐ ÉTELEK ÉS ITALOK!

Esténként fölváltva

Purcsi Károly és Kolompár Béla
zenekara hangversenyez.

Minden vasárnap este nagy tombola értékes nyeremény-tárgyakkal.

Makói Uránia Színház.

Csütörtökön, dec. 25-én, pénteken, 26-án, d. u.
4 és este 8 órakor műsoron:

A ZSÁBA,
vigjáték 2 felvonásban.

Szombaton, dec. 27-én este 8 órakor és vasárnap,
december hó 28-án délután 4 és este 8 órakor:

A harapás nyoma,
orosz dráma 2 részben.

Ezenkívül minden nap a fényes kíséző műsor!

VÉLEMÉNYEK A KARÁCSONYRÓL.

NYILATKOZATOK A VÁROS NAGYJAITÓL.

Mint ilyen alkalommal szokásos, megkérdeztük közéleti jeleseinket, hogy mi a véleményük az idei karácsonyról:

Dr. Galambos Ignác polgármester:

— Konstatározva van, hogy a karácsony a szeretet ünnepe. Ilyenkor az emberek szívébe visszatér a béke, megbocsátanak embertársaiknak, s örvendeznek az örvendezőkkel. Én, mint a város hatóságának feje, minden erőmmel odatörekszem, hogy a város polgárainak békéjét és nyugalalmát megvédelmezzem a lelkiismeretlen városi tisztviselőktől.

Rákosy Gyula rendőrkapitány:

— A karácsony a legszebb ünnepe a kereszténységnek és épen azért ki

kellene terjeszteni a más vallásuakra is. Ha én csak egy félóraig intézhetném az ország sorsát, elrendelném, hogy a karácsony minden rendű és rangú, és minden vallásu emberre kötelező legyen és egy füst alatt elrendelném a rendőrség államosítását is.

Gera Samu főjegyző:

— A karácsony karácsony, benne van a lexikonba a magyarázata. A közgyűlés tárgysorozatában nincs fölvéve, s így jegyzőkönyvbe sem kerül.

Bán Zsigmond dr., főügyész:

— Én mint ügyész, csak jogi szempontból szólhatok a karácsonyról. Nagyon régi keletű jogszokás, hogy az emberek ilyenkor ajándékot osztogatnak és örömet szereznek hozzátartozóiknak. Sajnos, hogy ezt a jogszokást az emberek annyira kötelezőknek tartják, hogy az ajándékok érdekében gyakran

olyan uton-módon szereznek költséget, hogy azáltal a törvény rendelkezéseivel kerülnek összeütközésbe. Ez okból lehetne ugyan pergátló kifogást emelni és feltétlenül bizonyosra veszem, hogy meg is nyerném a pert a római Curiánál, mert bizonyos, hogy nálam elébbvaló ur még karácsonykor sincs.

Gorcsa Péter tanácsjegyző:

— Nekem nem karácsonyom! Tessek megkérdezni a polgármester urat, ezt ő referálja.

Dr. Nagy Sándor:

— A karácsony igen szép ünnep volt, amíg Tisza Pista kormányra nem került. De amióta a „geszti bitang“ bitorolja az ország kormányát, azóta nem tud a mi népünk őszintén még a szent

karácsonynak sem örvendezni, mert mindenféle mungópárthatározatokkal úgy megnyomorították a magyar nép szívét, hogy el van fásulva és nem tud örvendezni az örvendezőkkel.

Dr. Espersit János:

— A karácsony igen szép és nemes intencióju ünnep, melynek megtartását magam is, — aki pedig minden vallásnak ab óvó ellensége vagyok — jó lélekkel ajánlhatom. Kár, hogy a papok úgy megnyomorították ezt a szerencsétlen országot, hogy ha akarná, sem tudná méltóképp megünnepelni, mivel minden fölösleges pénzt, melyet az ünnep költségeire fordíthatnának a szegény dolgozó emberek, — a papok kezén van.

19
Kér
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.

amit
irta:

unta
visz
tak a
utcai
öket,
nak
is be
közti
lesze

több
mert

A Dongó rejtvénye.

Kérdések, amelyekre könnyű a felelet.

1. Ki a legbecsületesebb ember Makón?
2. Ki a legjobb ember Makón?
3. Ki a legbölcsebb ember Makón?
4. Ki a leglovagiasabb ember Makón?
5. Ki a legnemesebb ember Makón?
6. Ki a legszellemesebb ember Makón?
7. Ki a legszerényebb ember Makón?
8. Ki a legszebb ember Makón?
9. Ki az, aki soha életében még nem hazudott?
10. Ki az, aki soha senkit meg nem csalt?
11. Kinek van legnagyobb társadalmi tekintélye?
12. Ki az, akinek önzetlenségéhez szó nem fér?
13. Ki az, akinek a szava szent irás?
14. Ki az, aki a legtöbb pofont adta?
15. Ki az, akit még soha sem pofoztak föl?
16. Ki az, aki leghivatottabb minden kérdésben
[itéletet mondani?]
17. Ki az, akit mindenki kivétel nélkül őszin-
[tén, igazán szeret?]
18. Ki a legjelesebb író Makón?

Felelet: Ez az ember csak

Skorpió lehet!!!

Ezek után természetes, hogy nem *vicc*, amit Skorpió mondott, mikor a következőket írta:

„A város társadalmának színe-java megunta ezt az utolsó gyalázkodást, amit a Dongó visz véghez és Hervay István alispánhoz akartak azzal a kérelemmel fordulni, hogy a Dongó utcai árusítását vonja be, azonban én kértem őket, hogy minden ilyen mozgalom árt magának a sajtószabadságnak és ilyent, bármennyire is belátom, hogy a Dongó veszélyezteti itt a köztisztességet és a társadalmi békét, mégis leszereltem ezt a mozgalmat.“

— Hát igen, ez ő, ez Skorpió.

Egy őszinte vallomás.

Szerkesztői üzenet a Kópéban.

K. K. Köszönjük a beküldött cikket, de többet a Dongó című lappal nem foglalkozunk, mert e lap züllésnek indult.

A hazafi.

Az ellentállás idejében történt, hogy a budapesti főkapitányságnál előállítottak egy tolvajt, aki nagy hazafiságáról volt ismeretes.

— Miért lopott? — kérdi a főkapitány?

— Kérem, nagyságos főkapitány ur, én csak azt a tulipánt akartam elvinni, arról nem tehetek, hogy úgy oda volt erősítve a télikabáthoz, hogy a nemes virággal együtt azt is el kellett vinnem.

TÁNC TANITÁSI FELHÍVÁS!

Az **ÉRDEKY**-tánciskolában a
téli tánc tanfolyam
január 1-én megkezdődik.

Ezúton értesítettnek az igen tisztelt szülők és tánc kedvelő ifjuság, hogy ezen tánc tanfolyamon az eddigi táncokon kívül a legújabb táncok is, mint **Boston**, **Two-Steep** (tu-step) taníttatni fognak.

Az okos paraszt.

Utazni akar a paraszt. Ki megy a vasúthoz, a pénztárnoktól jegyet kér. Kérdi a pénztárnok:

— Hova kell a jegy?

— Ide a markomba — mondja a paraszt.

— De hová utazik? — kérdi ismét a pénztárnok.

— Hova? lakodalomba — feleli a paraszt. A pénztárnok már boszankodik s mérgesen kérdezi.

— De melyik az a község, vagy város, ahol a lakodalom lesz?

— Nem mondom meg, mert kend is elgyünne — feleli vigyorogva a paraszt.

PAPP GYULA géplakatos MAKÓ, Héderváry-utca 6.

Készít e szakmába vágó minden-
nemű munkákat jutányosan és

jótállás mellett javít motoros kerék-
párokat, bicikliket és varrógépeket.

Tessék meggyőződést szerezni!

Mics-od-ák ezek Márton?

A vármegyei tanítótestület évkönyvéből.

— Sőt Hervay István, vármegyénk helyettes főispánja, megyeszerte elismert jóságánál s a népoktatás iránt mindig táplált meleg *szere- teténél* fogva a megye derék jegyzői karához is intézett felhívást a lap pártolása végett.

Mielőtt azonban az első utunkkal *e pa- pirlapokra a vándor tarisznyáját* felkötjük, a végtelen kincsekért, — melyeket látunk minden életnemben, élethivatásban, melyeket meg- szerezni is vágyunk, — kik kegyesek voltak jóságukkal és támogatásukkal elhalmozni, leg- mélyebb köszönetet mondunk.

Isten indítja az embert, az Ő kegyelmé- nek pompájában uszunk, impulsusokkal van telítve lelkünk.

Tudjuk mi is, de *legyünk szerények és mondjuk: talán* mi is tudjuk, hogy az élet- nek vannak nehézségei.

Az emberi lélekből kerülnek ki azok a hősiesség típusok, melyek a szellemi tovahaladás- ban az állat fölé emelkedtek, körülötte forog és zsong az élet minden körülménye; aszerint értékeljük a nagyságát, amilyen nemes és izzó parazsat hullat szivünkbe és amilyen hódolat veszi körül.

Tegyen minket szerénnyé a hit, a tudás- vágy és a páratlan harmónia: másért és nem magunkért tapossuk az utat. Jegyezzük meg: nálunk, ahol az erkölcsi rendnek kell ural- kodni, nem a dörgés, a sarkantyú pengés, a bokázó fellépés és a gratiozus mozdulat van helyén, hanem *az éhes vándor őszinte alázatossága*.

— Viperákat, elkorcsosult lelkeket neve- lünk, ha elzárjuk a sziv őszinte alázatosságát, jóságát és szerénységét. Kerüljük el a deka- dentiát a szivben: a romlottságot, *a szimulált szerénységet, a durva gögőt, az okatlan röhögést*, szúrós és üres magatartást, bizalmatlan- ságot. *Ne irjunk olyat*, ami ellen felvilágosult lelkiismeretünk protestál, fellázad. *Még az er- kölcsei halott fejszecsapásai is szeretetet öntse- nek szivünkbe*, mert tolla — bűne az ő gyarló és szánalomraméltó vergődését, porban kúszó alacsony lelkét fölméri — durva hajlamát hir- deti. Mélyre látó tekintettel, a harmónikus lélek belátásával és mélységével igazodjunk el a különböző irányok szélsőségeiben.

Incselkedés.

— Mondja, Etike, megijedne, ha meg- csókolnám?

— Meg; de szívesen szoknám hozzá.

Legénységi iskolában.

A kapitány: Marhák, tökkel ütött hülyék, tinók, bivalyok! Hát megérdemlitek, hogy egy kapitány tartson nektek előadást? Ördögöt! Nektek éppen olyan marha kell, mint ti vagy- tok. Hadnagy ur, kérem, folytassa ön az elő- adást.

WEISZ JENŐ

„OTTHON” KÁVÉHÁZA

AZ ÚRI KÖZÖNSÉG TALÁLKOZÓHELYE.

Mindennemü

kávéházi italok. Hideg büffé.

Figyelmes kiszolgálás!

Minden este kitünő cigányzene!

Női kalapok mindenkor a legújabb párizsi modellek után

ugyszintén átalakítások a legolcsóbban készülnek:

WEISZMANN MALVIN női kalapdivattermében

MAKÓN, Deák Ferenc-utca.

A királyok alkonya vagy: a köztársasági Makó.

Batu kán csordái emberségesebben bántak dicső elődeinkkel, mint mi az asztalra hozott ételekkel. Csámcsogtunk, mint gyerek az almával. Egészen belejöttem a természettudományos világ hangulatába s oly fesztelenül éreztem magamat egy liberalis szférában, hogy a nadrágszíjamat egy lyuk távolság erejéig szabdjára eresztettem. Mások azonban fesztelenségüknek olyan frappáns jeleit adták, a melyekkel szemben én még a szerénység vádjával alulmaradtam. Pompásan szórakoztunk; én két csizmadiával pertu lettem, három borbélynak pedig eksztázisomban odaigértem hajfürtjeimet, egy táncmesternél beiratkoztam a tangó-tanfolyamra s végül hajnal fele ösztönszerű fordulattal bebiztosítottam magamat Jenei Székely Lajosnál — baleset ellen. Annyira tisztáztuk az eszméket, hogy a hajnal első sugarai épen paplan alá huzódó talpaimra estek. A palota tájéka kezdett csendes lenni, a földszinti szobából azonban József centuris egykor magas baritonja vibrált ki a néptelenedő udvarra:

Ha nem volna karakter és jellem,
Győzelmet aratna minden piszkos elem.
Sívár fejét felütné egy banda . . .
Hej! haj! fogjál gyíkot, ha nincs.

E mesterrimek csodaszép összcsendülése mellett aludtam el; valami reminiszencia az öreg dadámtól, aki szegény, ég és földüket volt, de mindig énekelt.

Épen a díszörséget váltották fel, amidőn a kürtölés felébrszített. Déli 12 óra lehetett, amennyire gyomrom óramutatójának állásából kiérezhettem. Automatikus léptekkel róttam a folyosót a tápterem felé, ahol egy pohár pompásan habzó „Demokrácia“ sört lenyeltem. Majd lesiettem Brutus, Casca szobrai között a folyosóról és az egykori püspök kert felé irányítottam lépteimet. Ebben az időben, — miután a legutolsó püspököt a köztársaság katonái a Kelemen-hidjáról a tengerbe taszították, a kert a „népfenség ligete“, demokratikus epitetonnal ékeskedett. A kert azonban megmaradt régi romantikus kinézésével; az évtizedes levelek ott bomladoztak alkotó elemeikre, közöttük álltak a város utcaseprői, respektálván a régi hagyományokat, azaz mozdulatlanul.

Minden a régi volt, csak azokat a táblákat, amelyek még az 1913-dik évben, mint a hatóság tilalmi figyelmeztetései szerepeltek, fordították le magyarról magyarra. Volt azon-

ban egy kolosszális ujdonság is. A park közepén hatalmas márványtalpazaton két boxoló magyar szoboralakja tülekedett. A talpazaton pedig arany betűkkel eme latin szavak valának olvashatók: „Pro concordia hungarica“: „A magyar egyetértésért“. A hideg végigszaladt a hátamon és a vásári tolvaj fürgeségével odébb osontam; nagy meglepéssel gondolván elhagyott tulvilágomra, amelynek virányain még sem dühöng ennyire az „egyetértés“:

(Folyt. köv.)

A karácsonyi vásár.

Aligha lehetne jobban jellemezni az ideai szomorú esztendőt, mint azzal a viccel, amelyet a mostani karácsonyi vásár jellemzésére követett el egy fővárosi kereskedő.

— Képzeld csak, kedves kolléga ur — mondta egy másik kereskedőnek — micsoda különös és szokatlan dolgot láttam én máma a boltomban!

— Na mit?

— Egy vevőt!

Kész bádog- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádogos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vizvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádogos munkát elvállal jutányos áron.

Fényképező készülékek

és hozzávaló kellékek
állandó raktára

eredeti gyári áron.

SOMMER JÁNOS

órás és ékszerész, MAKÓ.

Ma, csütörtökön, december 25-én
a **Korzó-szálloda** éttermében nagy

tombola-estély lesz.

Valódi szikra-gyöngye bor lesz felszolgálva!

Szives pártfogást kér:

LIGETI RÓBERT

Korzó-szállodás.

Kukás János levele.

Tisztelt Kisörkesztő Úr!

A zesküdt ural kiváltottuk a bilétákat az nagy teátrumba, avagy is a színházba. Fene derága mulatórozás vót e, mer azér, hogy 20—20 krajcárt köllött kiszurkóni. Pedig anynyit sé ért, mer baj következött ránk. A mán igaz, hogy mögtisztolték beinünket, hogy a legtetejibe hajtottak föl, a hunnan tsak a zembörök fejit láttuk. Ennyi urat egy garmadába nem is látunk. Ebbe a nagyarányos kondérba Kövegy helység népe is belefért vóna. A zúri fehér cselédök nagyon akkurátosok vótak, mer azér, hogy a rokolyájuk mögfeszült az farukon, akit hun ide, hun oda billögettek, mintha kináták vóna, hogy hát nesze neköd esküdt úr, nesze neköd képviselő úr. A zesküdt úr csakhamar nyálat eresztött, oszt aszongya, hogy mán innen muszaj lmönni az mezítelen bálba, mer Pest városába ilyen is van.

A színházba kutya meleg vót, oszt azér lehuztuk az tsizmánkat, a kapcákat mög kitergettük elébünk, hadd száradgyanak.

Még mög se indult az játék, már is hozzánk szolt egy úr, aki mellettünk ült:

— Nagyon bűdös ez a maguk zsebken dőjük, méltóztassanak a pad alá lerakni.

— Sohse bűdös az, mondok, oszt nem is zebbe való kendök ezök, hanem kapcák. Mán hogy vóna bűdös, mikó nem a zülepünkőn hurcoljuk. Aki szagnak ide méltóztatik keverődni, az alulról szerkesztődik ide attul a sok néptül.

Se szó, se beszéd, ez a zur rëndért hitt, aki aszongya hogy:

— Mi a fészkes fenét száritgatnak maguk itt? Kifele innét avval a kapcával.

Lassabban rëndér ur — mondok — ez a zesküdt úr, én mög a képviselő úr vagyok, bé fizettük a zantrétot, hát jussunk van itt lönni.

— Egy-kettő fogják a tsizmát, kapcát, oszt aló kifele!

— Hamán a Justh nagysága engedőt a zerőszaknak, mi is engedjünk. Hónunk alá kaptuk az tsizmákat, a kapcát pediglen az kezeinkbe, oszt lefele igyeköztünk. Amikó a zaszfalt küvön huzogáltuk a tsizmákat, az a

sok fene pernahájder pesti tyukfogó nagyon kezdett nyihározni — Gőre bátyó, Durbincs sógor kuki de luki kijukadt a tsizmájuk.

— Kijukadt a keresztanyátok csimborszája, ellóduljatok innen te sok éhenkórász ivadék. Alig tudunk egerutat vönni, oszt elinalni.

Neki ereszködtünk egy fényös utcának, akinek a sarkába láttunk egy vörös sipkás urat, mögkéröztük ütet, hogy möre van a mezítelen bál. Aszongya, hogy nem bál a, hanem egy szép kesasszony nagysága anyaszüz mezítelenül táncol.

— No sógor, ezt mán mög köll tapasztalni. Nem hiszöm én ám aztat, hogy annyi szöm közt mutogassa ez a nagysága az tárgyi tényálladékát, vagy hogy doktorilag fejözsem ki az fogalmat, az folytonosságának setétebb árnyalatban látszó mögszakítását.

— Érti-e kend sógor?

— Hát a fene érti ezt a zuras beszödöt, a zilyen intézményt másként mongyák Kövegy kösségibe.

A hogy oda értünk, azt kérdöm a biléta osztogatótul, hogy mennyiért erőstenek be? Aszongya egy pöngőért, de az botokat kint kö hagyni.

Itt oszt letelepödtünk, egyszerre csak főhuzzák az cifra lepedöt, oszt kivillan egy anyaszüz mezítelen frajla nagysága. A zegyik lábát hun ide, hun oda illögette, a másik lábaújának högyivel bökködté az padlót, mikor oszt a zegyik lábát a zorráhon emelte, hát möglátszött a zegész firumcvancigos kirakodó vásár.

— No sógor — mondok — itt mán nem szégyönli magát senki, mönnyünk abba a másik szobába, a hun a tängöt táncolik.

Nagy muzsikaszó mellett sok páros embör asszony járta itt az bolondját. De még le se ülhattünk, mikó egy bodros haju nagysága derékon kapott, oszt hajrá Jankó, elköveite velem az táncot. De nagyon illetlen tánc ez, mer azér, hogy nagy dörgölözés esik benne. Mondtam is a kis bodrosnak, hogy nagysága hallja, ne dörgölje ojan nagyon az hasamhon az böcsös hasát, mer az nadrágszizjam csattyába högyös ütöközö van, aki kárt töhet magába. A sógor nem állt kötélnek, csak a zajtöbul nézte a zesetöt, de az két kezét mindég elől tartotta az nadrágja ellenzékibe. Mikorra kikecmerögtünk inset, mán hajnal vót.

Kéröm a tekintetös urat arra, hogy a jelenlegi tudósításombul ne küdgyenek Dongót haza, minekutánna a zannyuk eljártná velem a tängöt ojan formán, hogy még ujévre is rajtam vóna a látszattya.

Istennek ajálom magukat, jó egészségöt.

Kukás János,
rivillis képviselő.